

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji**

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod
č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřích, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení:
Doc. Dr. E. Calda, PhDr. V. Czumlal, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl (předseda), Mgr. P. Musil. Tisk: Jan Kaliba,
Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 29. 6. 1998. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice. Distribuováno laskavou péčí
dobřichovických poštovních domčůvatelek a s příspěvím obce Dobřichovice.

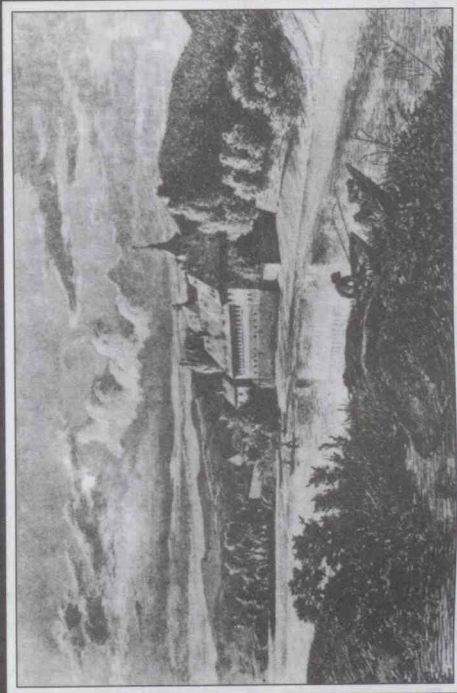
XIV/1998

2 - léto 1998

Zámek, aktuality, historie, kultura, poesie, čtení na prázdniny, sport, volby

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

DOB-Invest a.s.

sídlo Dobříchovice, Palackého 541

adresa pro korespondenci

Ing. Daniel Havlík

předseda představenstva

Za mlýnem 888

252 29 Dobříchovice

tel. 991 20 50

**developerská a realitní společnost
rekonstrukce a dostavba objektů v centru Dobříchovic
(domy čp. 15, 348, 541, 441, 180 v Palackého ul. a ul. 5. května)**

**nebytové prostory - kanceláře, obchodní plochy
byty - možnost prodeje do osobního vlastnictví**

**blíže informace na výše uvedené adrese
a v číslech 1 a 2 Kukátka / 1997, 1/98 a v tomto čísle**

Ceny inzerce v Kukátku 1998:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena.

Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro souhrmné inzertaty do 20 slov 50 Kč, každé další slovo 2 Kč, podnikatelské inzertaty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzertaty je možné podávat na adresu redakce nebo na expositivě Union banky v Dobříchovicích.

Úhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobřích), při větších platbách fakturou.

LETNÍ ZASTAVENÍ

JACQUES PRÉVERT: BÍLÁ PÍSEČNÁ PLÁŽ

Mučirny hradů z písku

Vražedná okna zapomnění

Všecko je pořád stejné

všecko se věčně mění

Byla jsi nahá na slunci

byla jsi nahá koupala ses v moři

Oblázky tančí v příboji

a navždy budu slyšet

ten sladký refrén štastných kaminků

veselý refrén mokrých kaminků

ten refrén prázdnin co mi proniká až do kosti

ztracený v labyrintu vzpomínky

vzpomínky z dětství z krajín toutu

odkud tě léta vyhostí

Nádherná dětská vzpomínka

z let oslepených radostí.

AKTUALITY

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR V DOBŘÍCHOVICÍCH

Vážení čtenáři,

obvyklý rituál porušen. Na tomto místě byli zvyklí setkávat se s komentáři volebních výsledků (volební kampaň nevyjímaje), a s pověstnými „matoucími“ grafy a tabulkami, které vyvolaly vždy spolehlivě živý ohlas publika. Tentokrát se redakce rozhodla kampaň a volební výsledky nekomentovat u víře, že onen jakožto stimulu posunu kupředu tolik vzývaný *moment zklamaného očekávání* při otevření povolebního Kukátka bude plnit pozitivní roli při růstu svobodného občana ve svěbytné občanské společnosti. K výsledkům voleb v naší obci přidáváme pouze několik čísel vztahujících se k parlamentním stranám, která obohacují volební kontext. Za poskytnutí dobříchovických výsledků bychom rádi poděkovali p. starostovi RNDr. V. Kratochvílovi. Pramenem následující tabulky bylo povolební vydání Lidových novin.

	Dobříchovice	Výsledky v ČR	Praha-západ	Praha	Středočeský kraj
ODS	46,73	27,74	38,99	42,45	29,94
ČSSD	24,19	32,31	25,94	23,44	32,70
US	13,71	8,60	10,46	13,58	7,90
KDU-ČSL	5,36	9,00	5,51	6,15	6,50
KSČM	4,59	11,03	9,43	6,99	11,52

INFORMACE Z DOB-INVESTU

V jarním čísle Kukátka jsem slbil aktuální informace o přípravě k zahájení stavby v centru obce do příštího (tedy tohoto) Kukátka. Připomínám, že podrobnosti o záměru a situační půdorys byly uvedeny v jarním Kukátku 1/97, další informace v podzimním 2/97. A teď tedy současný stav:

V definitivní podobě je připravena dokumentace (projekt) pro stavební povolení a vše se postupnými kroky přibližuje k podání žádosti o obnovení územního řízení. Stále platí, že stavba by měla být zahájena ještě v letošním roce, i když její zahájení komplikovaly v Kukátku 2/97 zmíněné problémy vzniklé loni při prvním kole územního řízení. Nutnost naprosto precizace jednotlivých kroků i po formální stránce znamenala zahájit další kolo územního řízení např. až po úplném dokončení majetkových vkladů nemovitostí vlastních Magdou a Danielem Havlikovými jako fyzickými osobami do jimi vlastněné společnosti Dob-Invest a.s. včetně vkladu do základního jmění společnosti na obchodním rejstříku a vkladu téhož do katastru nemovitostí. Kdo ví, jak tyto instituce u nás fungují, není překvapen, že to znamenalo několik měsíců práce navíc a časově těžko odhadnutelné zdržení. V přípravě projektové dokumentace jsme respektovali všechny připomínky Okresního úřadu z loňského odvolání. Chtěli bychom proto věřit, že jsme překonali všechny skutečné nedostatky tak, aby územní i stavební řízení mohlo proběhnout bez zbytečných průtahů.

Z dosud dokončené projektové dokumentace je možné vyčíst, že v první etapě bude postaven objekt A. V přízemí je počítáno s komerčními plochami k pronájmu – celkem 485 m², nad nimi v prvním a druhém patře a v podkrovi bude celkem 28 bytů. Byty jsou navrženy zaměrně o menších plochách z důvodu přijatelnější prodejnosti do osobního vlastnictví. Nic však nebrání případným zájemcům zakoupit více bytů vedle sebe a spojit je. Specifikace jednotlivých komerčních ploch a bytů první etapy je v následující tabulce, za ni je pro připomenutí zařazeno půdorysné umístění objektů A1, A3, A4 (první etapa), objektu B (druhá etapa), objektu C (třetí etapa) a objektu D (možná čtvrtá etapa). Následující obrázek ukazuje půdorysné uspořádání objektu A (A1+A3+A4) a další je skicou pohledu na objekty A3 a A4 (vnitřek malého náměstí).

Podrobná dokumentace je pro zájemce k nahlédnutí.

Ing. Daniel Havlík

Výsledky voleb do Parlamentu ČR 1998 v Dobříchovicích		Volební okresek		Č.1 Brunšov		Č.2 - ZVLŠ		Č.3 - ZÁKL.ŠK.		CELKEM	
Poř.č.	Název	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%
1	KDU - ČSL	24	5,26	35	5,57	32	5,20	5,20	91	5,36	
2	Nezávislí	4	0,88	2	0,32	2	0,33	2	0,47	8	0,47
4	DEU	12	2,63	9	1,43	9	1,46	9	30	1,77	
5	ODS	203	44,52	292	46,50	299	48,62	48,62	794	46,73	
6	Obč.koal. - Pol.klub	1	0,22	4	0,64	3	0,49	3	8	0,47	
7	ČSSD	102	22,37	160	25,48	149	24,23	24,23	411	24,19	
9	KSČM	17	3,73	30	4,78	31	5,04	5,04	78	4,59	
10	SPR-RSČ	3	0,66	7	1,11	6	0,98	0,98	16	0,94	
11	Unie Svobody	82	17,98	78	12,42	73	11,87	11,87	233	13,71	
12	DZJ	4	0,88	6	0,96	5	0,81	0,81	15	0,88	
13	ČSNS	1	0,22	1	0,16	1	0,16	0,16	3	0,18	
18	Strana zelených	3	0,66	4	0,64	5	0,81	0,81	12	0,71	
CELKEM		456		628		615		1699			
	Zapsaných voličů	589		772		746		2107			
	% účastí ve volbách	77,42		81,35		82,44		80,64			

ZÁKLADNÍ SPECIFIKACE OBJEKTŮ 1. ETAPY

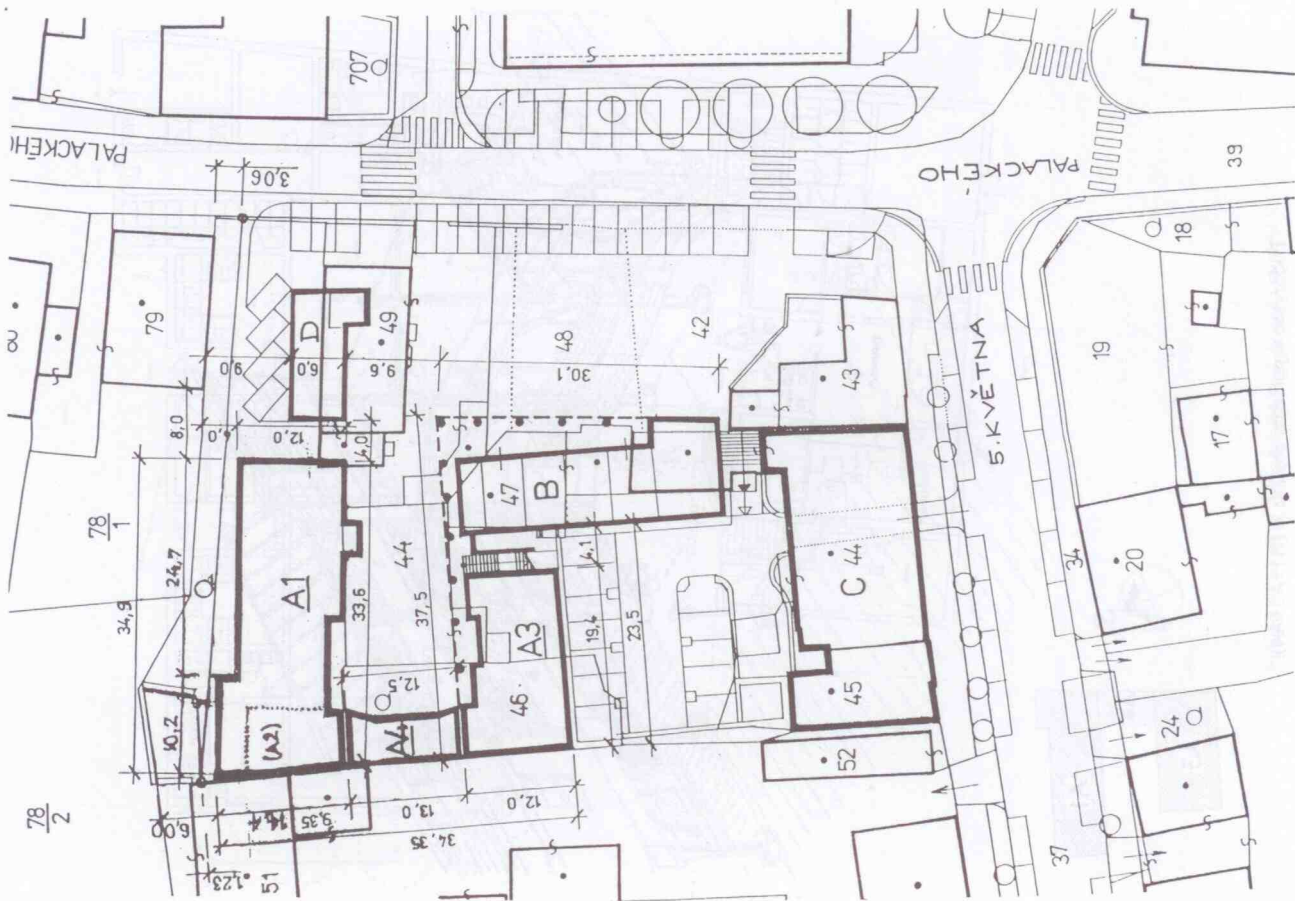
Tabulka komerčních ploch v přízemí

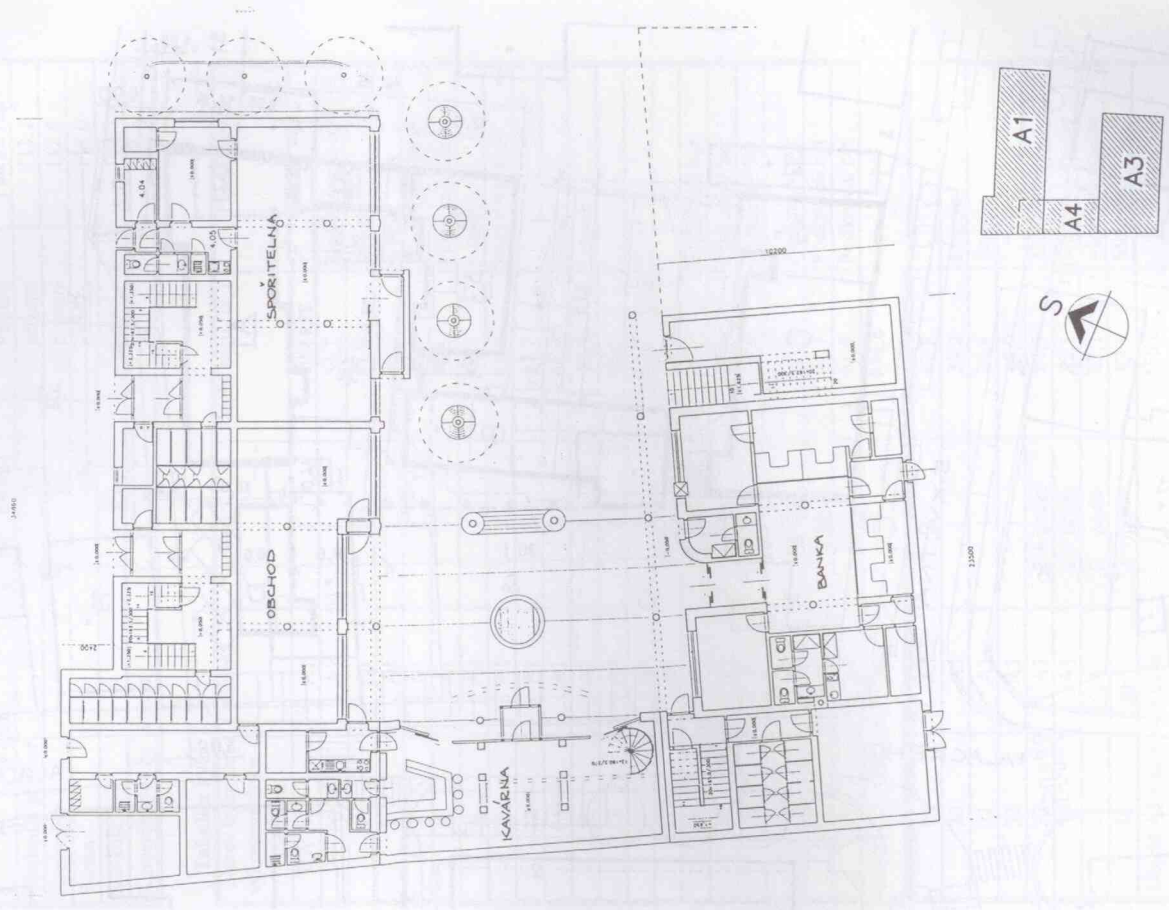
Využití	Objekt	Podlaží	Plocha (m.)
Obchodní prostor	A1	přízemí	113,2
Spořitelna	A1	přízemí	112,8
Banka	A3	přízemí	117,0
Kavárna	A4, A1	přízemí + 1	142,3
Komerční plochy celkem			485,3

Tabulka bytů

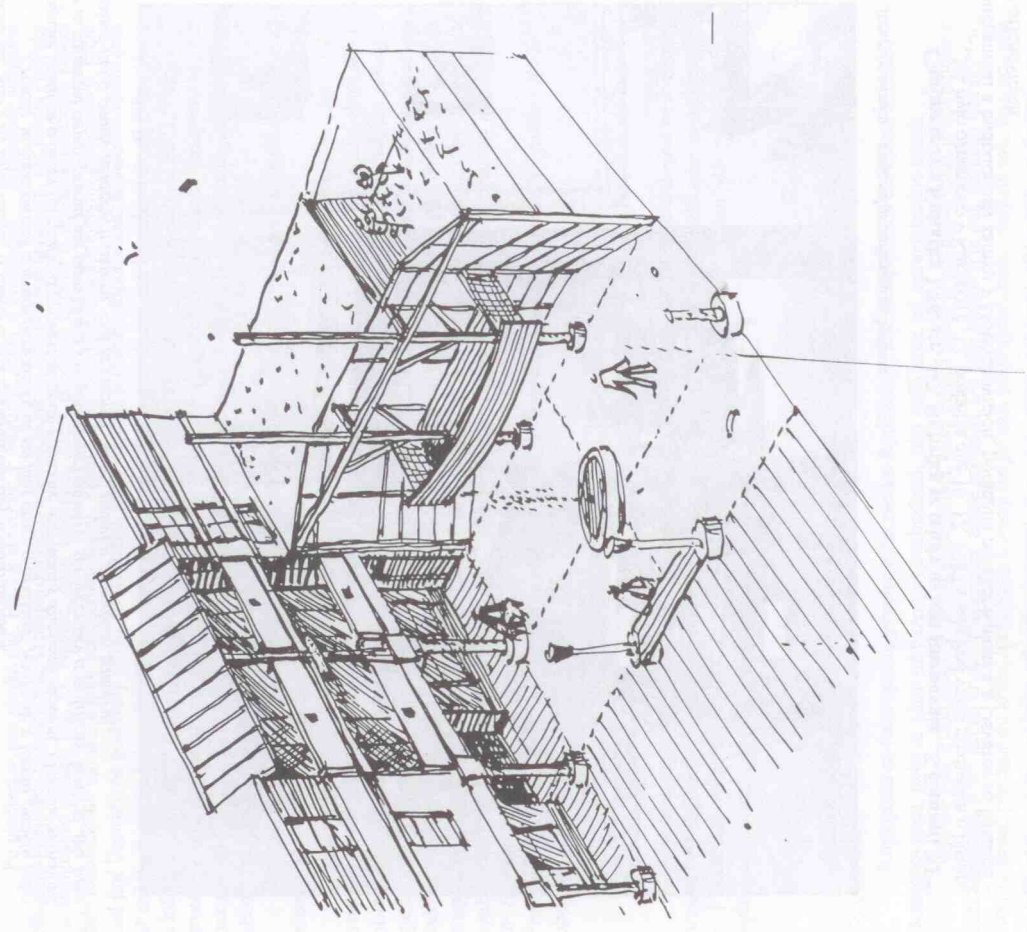
Název bytu dle výkresové dokumentace	Objekt	Patro	Plocha bytu (m.)	Poznámka
21	A1	1	19,8	
20	A1	1	57,7	Možná terasa nad A4
9	A1	1	41,0	Loggie
8	A1	1	36,9	Loggie
7	A1	1	65,5	Zimní zahrada
5	A1	1	65,5	Zimní zahrada
6	A1	1	41,7	+ terasa
23	A1	2	19,8	Podkrovní byt
22	A1	2	57,7	
14	A1	2	41,0	Loggie
13	A1	2	36,9	Loggie
12	A1	2	65,5	
10	A1	2	65,5	
11	A1	2	41,7	
24	A1	podkr.	57,2	Podkrovní byt
19	A1	podkr.	40,9	Podkrovní byt
18	A1	podkr.	36,8	Podkrovní byt
17	A1	podkr.	61,9	Podkrovní byt
16	A1	podkr.	41,7	Podkrovní byt
15	A1	podkr.	61,9	Podkrovní byt
Objekt A1 – celkem 20 bytů				956,6

29	A3	1	42,3	
30	A3	1	39,2	Loggie
31	A3	1	39,4	Loggie
32	A3	1	45,9	
33	A3	2 + podkr.	87,5	Mezonet
34	A3	2 + podkr.	83,1	Mezonet, loggie
35	A3	2 + podkr.	83,1	Mezonet, loggie
36	A3	2 + podkr.	87,5	Mezonet
Objekt A3 – celkem 8 bytů				456,0

Půdorysné uspořádání objektu A (A1+A3+A4).

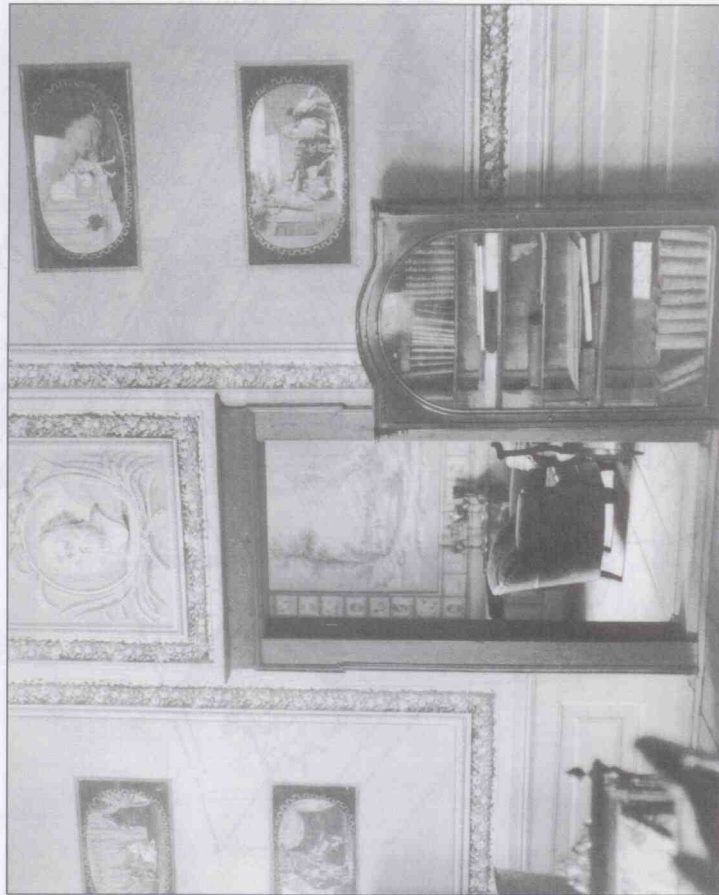
Pohled na objekty A3 a A4 (vnitřek malého náměstí)

Z NAŠEHO ŽIVOTA

O ZÁMKU, ale také O ČEM JSME PSALI PŘED DESETI LETY

Vážení čtenáři, jistě jen málokomu z Vás uniklo, že na zámku se opravuje a staví. Kde kdo si klade otázku, kdo opravuje, co je cílem oprav, co bude dál se zánkem. Pokusili jsme se v tomto čísle přinést stručný materiál, který by informoval o záměrech a způsobu opravy tohoto objektu.

Protože se řada otázek a temat periodicky už po léta vrací a opakuje, jevílo se v tomto punktu jako logické vrátit se o deset let zpátky a provést alespoň rámcové srovnání s dnešním stavem. Ostatně srovnání je to zajímavé nejen, pokud jde památku a s ní související objekty, společenský a politický kontext, ale také pokud jde o osudy některých aktérů, což je rozměr, který nebyl v původním záměru.

Interiér zámku - generalát zřízený nábytkem

Čítáme tedy z Kukátka 1/88, str. 4-7. Rubrika se tehdy ovšem jmenovala „Z činnosti NF“.

Jak bylo oznámeno v Kukátku č. 12, proběhla dne 10. 12. 1987 v sále Pod vinicí přednáška o historii, současnosti a budoucnosti zámku v Dobřichovicích, pořádaná redakcí Kukátka a Osvětovou besedou v Dobřichovicích.

Večer zahájil ing. D. Havlík, přivítal přítomné a seznámil je s programem přednášky. Pak vyzval dr. V. Czumala, aby přečetl text výzvy adresované radě MNV v Dobřichovicích, kterou mohou občané v případě souhlasu podepsat. Text následuje:

Účastníci přednáškového a distančního radou Kukátka a Osvětovou besedou v Dobřichovicích dne 10. prosince 1987, se obraceli na Místní národní výbor v Dobřichovicích jako reprezentanta dobřichovických voličů s následující výzvou: Dobřichovický zámek je památkou značně umělecké, kulturní a historické

hodnoty, vývornou i ideovou dominantou Dobřichovic, historickou pamětí obce. Současný stav a způsob využití zámku je v přímém rozporu s jeho významem a hodnotou. Fyzické chátrání a vyřazení zámku z života obce má i dalekosáhlé důsledky morální. Zanedbáváním běžné údržby se stav zámku neustále zhoršuje. Náklady na budoucí opravu stoupají každým dnem, o něž je oddálena. Obci, v jejímž centru chýbí zámek, přitom chybí důstojná obřadní síň, koncertní a vystavní sál, vhodné sázemi pro práci společenských organizací a osvětové besedy.

Vyzýváme proto MNV v Dobřichovicích, aby převzal zámek do svého vlastnictví a využil iniciativy občanů k jeho zachráně a odpovídajícímu společenskému využití.

Po přečtení výzvy předal ing. Havlík slovo dr. J. Matlovi, který v přehledné ... přednášce seznámil přítomné s dějinami Dobřichovic, vznikem dobřichovického zámku a jeho pohutou historií. Dr. Matla vystrádal za řečnickým pultem ing. O. Němec, další referující, který přednesl zprávu o architektonickém řešení dobřichovického zámku a jeho současném stavu. Zpráva byla doprovázena barevnými diapozitivy, které nad jiné ilustrativně podávaly obraz současného stavu (dnes je jistě třeba připomenout, že autorem těchto dnes již unikátních snímků byl pan Petr Musil - poz. red.). Po ing. Němcovi přednesla krátký referát dr. E. Matyášová a informovala shromážděné posluchače o tom, že dobřichovický zámek je proto památkou II. kategorie, protože tvoří komplexní historický objekt zasazený do přírodního a kulturního prostředí. V objektu samém pak stojí za zachování jak malby na zdech, tak součásti interiéru. Ing. Havlík poděkoval přednášejícím a požádal přítomné o dotazy, připomínky a náměty.

V následující diskusi vystoupila řada dobřichovických občanů, jejichž příspěvky tvořily široké spektrum nápadů a připomínek. (Diskusi z praktických důvodů shrnujeme.)

V diskusi se objevily názory o komplikacích, pokud jde o finance a stavební kapacity (Ing. Dyk), o nebezpečí z prolínání, o nezbytnosti odborníků i možné úloze obyvatele při rekonstrukci a o využití obrovského potenciálu, který reprezentuje vztah občanů Dobřichovic k zámku (Ing. Dyk, Ing. Tyleček, dr. Hrubý z východočeské krajské památkové péče, p. Pánek), ovšem i o riziku zklamání, které lze dokumentovat na řadě t.zv. veřejných akcí i o problematice ekonomické soběstačnosti zámku, která byla podmíněna vlastnictvím hospodářského zázemi, lesů, polí atd. (p. Kaucký, dr. Matl). Diskutovalo se také o tom, jak by obec mohla využít některé prostory (pro reprezentační a kulturní podniky) i tehdy, bude-li zámek vlastnit jiný subjekt (dr. Šarounová).

Pozn. redakce: večera se zúčastnilo více než 120 spoluobčanů, výzvu adresovanou MNV podepsalo 110 občanů.

**

Abychom získali a mohli přinést odpovědi na některé otázky, které vyzýváva toužebně a dlouho očekávaná rekonstrukce zámku, oslovili jsme ředitele majetku Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou, p. Vlastimila Onderku. Zde je jeho vyjádření (zároveň odkazujeme na jeho stanovisko, publikované v Informačním listu OÚ Dobřichovice č. 11/96):

Nápis na vratech

Nedávno jakýsi pisatel nechal na zámku křídou napsaný vzkaz „máte kříž nakřivo“. Pisatel má pravdu. Co však s tím?

Když přišla na řadu oprava střechy věže zámku Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou v Dobřichovicích, bylo za námi již bezpočet rozhodnutí, jaký další krok při opravě budov učinit.

Nejdříve však k té křivosti. V tesarské konstrukci, která vytváří nosný prvek pro krytinu, je ve vrcholové části zapuštěno svíslé dřevě kruhového profilu, zvané hrotnice. Do této hrotnice je pak naražen kovaný trn, který následně přechází do kříže. Jenže tento kovaný trn již naši praprapředchůdci narazili tak, že s největší pravděpodobností byl vychýlen od svého nasazení. Navíc tuto chybu zafixoval ještě z boku natlučený zprava doleva ocelový klin. Abych ukončil tuto epizodu: všem vzkazuji, hlavně však pisatelé, že na dalších sto let to bude tak, jak je to nyní.

Zámek

Nevím, zda je to správné, že se užívá toto označení. Podle listinných zápisů v katastrálních soupisech

je správně označení „fara a generálát“. Proč dva názvy: Tedy fara jako sídlo správce místní farnosti. No a generálát, což je mimochodem větší část objektu, bylo do roku 1950 místo pro letní pobyt velmistra řádu.

Současnost

Vázení čtenáři, přejdeme ve zkratce k období po roce 1990, to je asi to, co zajímá podle různých dotazů řádu občanů Dobřichovic. Obecně je známo, že období, než se zámek dostal zpět do majetku řádu, bylo svízelné a právně složité. Zde je nutné velice a veřejně poděkovat těm občanům Dobřichovic, kterým nebyl lhostejný stav, který okolo zámku panoval. Protože znám složitost tehdejšího vývoje do posledního detailu, mohu jen znovu jménem řádu vyjádřit dík za tlak, který v podobě petici do centrálních státních orgánů významně přispěl k návratu tohoto majetku do vlastnictví řádu.

V roce 1996 jsme překročili k přípravám pracem na záchranu zámku. Prakticky dva roky trvaly práce na statickém zajištění krovů a části stropů. Jak sami vidíte, v letošním roce budou ukončeny opravy střeš celého zámku, vč. kostela, a budovy tím jsou ochráněny.

Bude následovat etapa, ve které budeme budovat technickou vybavenost, která v zámku vůbec neexistuje. Části těchto prací možná některé občany rozzlobíme, jelikož do zámku musíme přivést pitnou vodu a el. proud. A zřejmě bez rozkopání části veřejných komunikací to nepůjde. Všem se předem omlouváme a děkujeme za schovlivost.

Často dostávám otázku, co bude v zámku a kdy to bude?

K první části v současné době řeknu pouze to, že prostor se připravuje pro komerční využití. Na podrobnosti je však ještě brzy, neboť není ještě vše jasné. V tomto pojetí se však nezapomíná ani na přání Obecního úřadu Dobřichovice. A to o možnosti zapojit zámek do života obce a vhodnými akcemi prostory využívat.

Druhá část otázky je tak jednoduchá, až je místy přímo neuvěřitelná - a to mít či nemít finance. Těch te skutečně na tak zdevastovaný zámek velice málo. Určitě bude docházet ke kratším či delším pauzám v pokračování opravy, jelikož nebude z čeho řemesla plait. Abychom tato období alespoň trochu zkrátili, jsou práce rozděleny do šesti etap, což by nám mělo umožnit i uvádění dílčích uzavřených celků do funkce v přijatelných časových horizontech. Zřejmě rozhodující bude rok 2000.

Co ještě dodat. Dobře a pragmaticky se řeší problémy se stavebním úřadem, obecním úřadem. Boj je s památkáři, ale musím přiznat, že spolupráce i přes tento boj se rovněž daří.

Věřím, že další článek ve Vašem časopise bude více konkrétnější a že bude více přibližovat atmosféru budoucího života fary a generálátu zvaného zámek Křižovníků v Dobřichovicích.

Vlastimil Onderka, ředitel majetku řádu

Z HISTORIE

Vázení čtenáři,

v této rubrice jsme chtěli přinést velice zajímavý materiál týkající se historie a stavu dobřichovického jezu, doplněný zajímavým archívním materiálem. Protože však aktuálního materiálu pro toto číslo bylo značné množství, přesunuli jsme celé tema jezu do příštího čísla. Zároveň se pokusíme přinést i některé čerstvé informace o stavu jednání o jeho rekonstrukci. Doufáme tedy, že do příštího čísla vydrží (tedy jez).

Redakce.

S POLKY

V roce 1990 vznikla z iniciativy našich poborounských farností dnešní **Farní charita Dobřichovice**, tehdy ještě pod názvem Oblastní charita Třebotov - Dobřichovice.

Od listopadu 1991 působí při Farní charitě (FCH) v oblasti Černošice - Řevnice Charitní ošetrovatelská služba v rodinách (CHOS), která poskytuje zdravotní péči o naše staré a nemocné spoluobčany přímo v domácím prostředí. Tuto službu využívají především lidé, kteří se o své nemocné chtějí postarat doma, ale z nějakých důvodů, časových nebo odborných, na to sami nestáčí. Na základě doporučení lékaře a smlouvy mezi rodinou pacienta a CHOS docházejí potom zdravotní sestry CHOS do domácnosti, kde poskytují nemocným především odbornou zdravotní péči. Tato služba je nemocným poskytována zdarma. Provoz CHOS je hrazen jednak z plateb VZP, a dále pak také z příspěvků jednotlivých obcí, dotací státní rozdělovaných Arcidiecézní charitou a příspěvků podnikatelů a jednotlivých spoluobčanů. Nutno podotknout, že právě díky finanční podpoře od obecních úřadů může být při naší FCH provozována také CHOS, neboť platby od VZP pokrývají náklady na její provoz asi z 50% (VZP hraří pouze odborné výkony, ostatní služby pacientům jsou hrazeny z dalších finančních zdrojů CHOS). Ročně služby CHOS využije okolo 80 nemocných.

Také finanční prostředky na další činnosti FCH jsou získávány výhradně od dárců z řad podnikatelů a od ostatních jednotlivců. Veškeré funkce ve FCH (t.j. ředitel, zástupce, ekonom, redaktor měsíčníku AVE) jsou vykonávány bez nároku na odměnu.

Z dalších aktivit FCH možno jmenovat uspořádání několika sbírek ošacení a finančních darů na pomoc lidem postiženým válkou a přírodními katastrofami, jednorázové finanční výpomoci potřebným, pomoc při odstraňování následků povodní na Moravě v loňském roce. Při FCH je též vydáván pravidelný měsíčník AVE, který je možno zdarma obdržet v našich kostelích.

Chtěli bych poděkovat všem, kdo finanční i jinou podporou FCH a projektu CHOS pomáhají zpříjemnit život našim starým a nemocným spoluobčanům.

ing. Jan Abel, ředitel FCH

P.S. Jakékoli příspěvky na činnost FCH a CHOS jsou vítány na číslo účtu: 1211753-058/0800.

SPOLEČNOST DOBŘICHOVICE – CO BYLA, CO JE, CO BY MĚLA BÝT

V neděli 7.6. 1998 se konalo třetí letošní valné shromáždění Společnosti Dobřichovice. Hlavním bodem programu bylo představení kandidátů pro podzimní komunální volby a jmenování schválení alespoň některých z těch, kterým dá Společnost právo kandidovat na kandidátce (politicky) nezávislých kandidátů pod praporem Společnosti. Diskuse proběhla, kandidátka (resp. její většinová část) byla schválena. Před oficiálním přihlášením kandidátky do voleb má Společnost pravděpodobně do září možnost obsadit zbývajících několik volných míst.

Společnost Dobřichovice však není politickou stranou. Diskuse o volbách a příprava na ně by se měly odehrávat spíše uvnitř skupiny kandidátů, nikoliv jako hlavní náplň valných shromáždění. Což na tom posledním také zaznělo. Vede to k zamýšlení o idejích Společnosti včera a dnes.

Společnost Dobřichovice se po svém vzniku v roce 1990 stala symbolem svobodné společnosti.

prostorem k diskusi, k setkávání se, k angažování se ve prospěch obce a nás všech. Díky aktivitě některých členů se podařilo ze zchátraného statku čp. 26 v Palackého ulici vytvořit kulturní stánek, ve kterém se konalo množství koncertů, výstav, přednášek a setkání, vyučovalo se v něm v rámci Osvětové besedy. Restituce tohoto objektu však přinesla určité zmrtvění společenského života v obci a současně i zdánlivě zmizení Společnosti Dobřichovice ze scény, což byla pravda jen částečná a týkala se jen spolkového života Společnosti. Organizační aktivitu jednotlivců – členů Společnosti – zejména v oblasti kultury neustaly, což potvrzuje např. seznam uspořádaných koncertů, umělecký tábor, apod. Těžko posoudit, zda větším motivem výboru Společnosti ke svolání letošního prvního valného shromáždění byl pocit viny, že přestávka v konání valných shromáždění je příliš velká, či skutečnost, že rok 1998 je rokem volebním. V každém případě jarní valné shromáždění otevřelo stávilka chuti obnovit spolkový život v plném rozsahu. Nevyhnuli jsme se a nevyhne se diskusi o volbách. Společnost Dobřichovice je sice také volební stranou, ale z pohledu jejich možnosti a potenciálu by pro ni měla být účast ve volbách jen jednou z forem podílu na životě obce. Společnost Dobřichovice je širokým a otevřeným mimopolitickým uskupením, které má za cíl povznést patriotismus občanů Dobřichovic a inspirovat ke krokům, jak povznést Dobřichovice. Může být diskusním fórem a místem setkání kohokoliv bez ohledu na osobní sympatie či antipatie. Může zastřešovat množství názorových proudů a ve společné diskusi rodit myšlenky, které její členové dokáží realizovat. Chceme-li takovou Společnost, pokusme se o to. Najdeme prostor pro setkávání jejích členů, stanovme pevný termín setkávání a otevřeme dveře zájemcům o spolupráci.

Na zaří. jsme si stanovili udělat k tomu první krok.

D.

TJ SOKOL

V posledním čísle Kukátka se měli čtenáři možnost seznámit s průběhem valných hromad TJ Sokol Dobřichovice a s podmiškami vyhlášeného výběrového řízení. Čas pokročil a my jsme schopni vás nyní seznámit s jeho výsledky.

Mimořádná valná hromada TJ Sokol Dobřichovice 21. března 1998 přijala usnesení v rámci něhož pověřila předsednictvo TJ vyhlásit výběrové řízení na zpracování a realizaci podnikatelského záměru využití našeho sportovního areálu. Zároveň byla ustavena tzv. oponentní komise, která měla zajišťovat jakýsi dozor nad přípravou a průběhem tohoto řízení. Čtenáři měli možnost se s podmiškami řízení seznámit, neboť inzerát s podmiškami byl uveřejněn mj. i v posledním čísle Kukátka. Na inzerát (dále vyšel v MF Dnes a Obchodním věstníku) reagovalo několik zájemců, přičemž tři nejzávažnější si odebrali podkladové materiály. Ve stanovené lhůtě byly doručeny dva projekty, dle informací starosty TJ třetí zájemkyně přehodnotila svoji účast a vlastní podnikatelský záměr již nepředkládala. Po rozlepení došlých obálek a seznámení se s oběma návrhy pracovní skupina jednomyslně rozhodla vyhlásit vítěze výběrového řízení již po prvním kole, přičemž jako vítězný byl vyhlášen projekt společnosti M+M Sportservis, s.r.o. Důvodů, proč tento projekt zvítězil, bylo několik. K těm základním patřila skutečnost, že druhý odevzdaný materiál předložil panem Vopelákem z Prahy, byl zpracován jako návrh projektu realizovaného naší TJ, přičemž pan Vopelák předpokládal vlastní zapojení jako manažer-zaměstnanec TJ. Přestože i takový návrh byl akceptovatelný, neboť podmišky výběrového řízení jeho předložení umožňovaly, sledovala pracovní skupina řadu nedostatků v jeho ekonomické části. Navíc byl zpracován tak, že veškeré podnikatelské riziko by nesla TJ, přičemž základní předpoklad kalkuloval s cca 25-30 miliony vložených investic. Vzhledem ke stávající ekonomické situaci jednoty by tyto prostředky musely být čerpány z úvěrů.

Druhý, vítězný projekt, se ve výši investic příliš nelíbil, byl však koncipován jako návrh dlouhodobého pronájmu, kdy nájemce by se zavázal převzít veškeré financování provozu, umožnil by stávající sportovní využití všem členům TJ a bradil by opravy a další technická zhodnocení jednotlivých objektů a dále stanovené

[14]

KUKÁTKO 2/98

roční nájemné. Uprímně řečeno, celý projekt přimášel takové návrhy, že se mnohým zdálo až pohádkově neskutečný a tím do jisté míry i podezřelý. V této souvislosti si každý vzpomněl na mnohé případy různých tunelování, zneužití pronajatých majetků jako zástav pro úvěry a další nekalosti, kterých je kolem nás celá řada. Oblíbené rčení "Když ptáčka lapají..." se stalo heslem dne. O to více bylo třeba se soustředit na přípravu nájemní smlouvy, která se ve vzájemných konzultacích a jednáních s předkladateli projektu paní Maškem a doc. Skoupým a jejich právní zástupkyní posléze rodila až do 21. června. Čas se pomalu stal naším nepřitelem. Jestliže na neděli 21. června byla od 18,00 hodin svolána valná hromada TJ, která měla nájemní smlouvu odsouhlasit, pak její definitivní verze byla přijata na společném jednání pracovní komise a zástupců M+M hodinu po půlnoci ze soboty na neděli.

Jakkoliv by se chtělo napsat, že předsednictvo TJ spolu s oponentní komisí nakonec vytvořilo velkou dělný tým, který se nemusí za odvedenou práci stydět, ukázalo se v závěru jako vážná chyba, že nízká, nebo téměř žádná informovanost členské základny již v průběhu výběrového řízení mohla vést až k odmítnutí připravené smlouvy valnou hromadou. Na poslední chvíli, v neděli odpoledne, tak musela proběhnout setkání některých členů pracovní skupiny s řadou členů TJ, přičemž největší zájem o podmičky smlouvy měli pochopitelně volebaliště, dlouhodobě asi nejkompaktnější sportovní parta, kteří původně nechtěli příliš slyšet, že by se měli jakkoliv smluvně vázat při využití svého areálu. Nakonec však byla smlouva valnou hromadou přijata drtivou většinou hlasů.

Kromě odsouhlasení smlouvy je neméně důležitá i skutečnost, že valná hromada přijala další oponentní komisi navrhovanou doporučení. Oponentní komise je zpracovala jako doporučení, která by měla napomoci dalšímu rozvoji dobřichovické tělocvičné jednoty. Jedná se o:

- 1) Doporučení, aby valná hromada do stanovení nových pravidel řízení TJ zavázala předsednictvo TJ nechat si všechny případné doplnky k přijaté nájemní smlouvě opět schvalovat valnou hromadou - k tomuto návrhu asi netřeba komentáře
- 2) Doporučení provést plný účetní audit za roky 1996-97 a namátkovou účetní kontrolu za roky 1990-98. Uvedený audit by měl být chápán jako služba vedení TJ i jejím členům
- vedení TJ, pokud bude vše sledováno v souladu, poslouží jako odborný argument zpracovaný nezávislým subjektem k obhájení vedení účetnictví a k rozptýlení mlhavých podezření z provádění nestandardních postupů
- členské základně poslouží odborně zpracované stanovisko k uvedeně problematické se všemi příslušnými náležitostmi pro dostatečnou informovanost
- 3) Prodloužit mandát oponentní komise do další valné hromady, která má být svolána ještě do konce roku 1998 a rozšířit ji na pět členů. Komise byla pověřena vypracováním analýzy stávajícího modelu řízení TJ a zpracováním návrhu nových pravidel řízení a hospodaření včetně zvážení smysluplnosti stávajícího organizačního a personálního složení výboru. V rámci toho by komise měla v následujícím období připravit návrh na přerozdělování finančních prostředků a využitelného časového fondu v tělocvičnách jednotlivým oddílům. Kromě toho byl podán návrh nahradit člena komise V. Gavriněva, který se práce komise nezučastňoval. Nové složení oponentní komise schválené valnou hromadou je ing. Havlík, ing. Procháška, "Sam" Sejk, J. Novák a ing. Geissler.

Zpracoval Ing. Jiří Geissler

OTÁZKY

ANEB

ROZHOVOR S VYDAVATELEM KUKÁTKA

Kukátko vyšlo loni (po dvacátiletém vyčkutem téměř každoměsíčně) jen dvakrát v rozsahu dvojčísla

KUKÁTKO 2/98

[15]

– na jaře a na podzim. Nezamítlo však a po letošním jarním čísle vychází podruhé v letním hávu. Ize proto předpokládat, že loňská dvě čísla budou překonána. Nedávno jsme se na našich stránkách zmínili, že jedním členem redakční rady, který stál u zrodu našeho časopisu a je členem redakční rady Kukátka po celou dobu jeho existence, je **Ing. Daniel Havlík**. Ne každý však ví, že **Ing. D. Havlík** kromě toho, že řadu let zajišťoval finanční stránku Kukátka zabezpečením hlavního inzerenta, je dnes i do jisté míry **přímým vydavatelem Kukátka**. Jeho aktivity v Dobříčovicích byly v minulosti a jsou opět poměrně široké. Rozhodli jsme se proto přinést určitý souhrn informací ve formě rozhovoru mezi **Ing. D. Havlíkem (DH)** a několika členy redakční rady (RR). (Mezititulky redakce.)

Vydávání Kukátka

RR: Jako členové redakční rady o sobě vzájemně víme hodně. O to obtížnější je si o tom povídat tak, aby to zajímalo i čtenáře. Nechme chvíli vonět kávu na stole, dolijme si sklenky a pokusme se nejlépe vysvětlit vztahy vydavatel Kukátka – vydávání Kukátka – financování. Nědo by mohl nabýt mylného dojmu, že vydavatel vytváří Kukátko i po obsahové stránce.

DH: Vydavatel je samozřejmě ten, kdo jako subjekt je nositelem práv k vydání, kdo tedy právně a ekonomicky vystupuje vůči tiskárně, inzerentům, apod. Tím je u Kukátka v současné době společnost **Dobříč s.r.o.**, původně založená v **Trutnově**, na obchodním rejstříku je však již nějakou dobu podáno rozhodnutí valné hromady o přestupu sídla do **Dobříčovic**. Nejsem tedy přímo vydavatelem, zprostředkované však mám na tuto společnost většinový vliv. Vlastní vydávání Kukátka po obsahové stránce je však již o něčem jiném. Vydávání zajišťuje relativně velmi nezávislá redakční rada řízená šéfredaktorem (dr. Jiří Matl – pozn. redakce).

RR: A co to financování? Kukátko bylo dříve tištěno přibližně v 550 kusech a prodáváno nejprve za 1,- Kč, později za 2,- Kč, následně za 3,- Kč, dnes je tištěno v 1200 kusech a distribuováno v Dobříčovicích zdarma. **DH:** Kukátko nikdy nebylo soběstačné. Pro oživení paměti jsem však musel sáhnout do archívních dokumentů. V předrevolučních letech byla část nákladů tehdejších vydavatelů hrazena z dotace od ONV Praha-západ. Je až s podivem, že dotaci ve formě sdružených prostředků (cca 10 000,- Kč ročně) Kukátko přes svoji nepoddajnost vrchost dostávalo. (Právě si prohlížíme výstražný dopis tehdejšího MNV v Dobříčovicích z roku 1987, kterým důrazně doporučuje neotiskovat náš článek popisující průběh jednání o mostu v Dobříčovicích pod pohrůžkou stažení celého nákladu z prodejce. "Vyhověno" bylo tak, že v lednu 1988 vyšla v Kukátku bílá "cenzurovaná" pulstránka, v únoru následovalo vysvětlení proč vyšla, ať. Radost úradům jsme rozhodně nedělali.) V pozdějším období již za celý objem nákladů vydávání odpovídal vydavatel a hledal inzerenty, kteří by hrazením reklam pokrývali část nákladů. Tak je to praktikováno i nyní. Kromě společnosti s příinou vazbou na moji osobu v Kukátku inzerují pravidelně i méně pravidelně i jiné firmy. Většinou za ceny uváděné na druhé stránce obálky. Mimořádný dík za podporu však patří v tomto čísle panu Václavu Brožovi – inzerat firmu **Elektromontáže** je zveřejněn za výrazně zvýšenou smluvní cenu. Za připomenutí též stojí podpora ze strany tiskárny pana **Katliby**, s níž jsou sjednána zvláštní pravidla spolupráce při tisku Kukátka a trvalá inzerce.

RR: Čtenáři si rovněž mohli povšimnout v tiráži Kukátka poděkování redakce dobříčovským poštovním doručovatelkám a obecnímu úřadu za příspěvek ve formě poštovního.

Osobní aktivity

RR: Podpora Kukátka je jen jednou z tvých činností. Jak se cítíš při podnikání v Dobříčovicích? Jaké jsou vlastně nyní tvé další podnikatelské aktivity?

DH: Na tuto otázku odpovídám poměrně často. Z hlediska pracovního právního jsem podnikatelem (tedy nikoliv zaměstnancem). Z hlediska manažerského jsem předsedou představenstva několika společností, v několika jsem předsedou dozorčí rady. Moji činnost lze rozdělit přibližně na tři díly. Prvním je holdingová společnost **Alkona a.s.** s jejími dceřinými společnostmi, v jejíž náplni je mimo jiné daňové a finanční

poradenství, vedení účetnictví, obchodní činnost, práce s pohledávkami, také však realitní a developerská činnost nebo služby v oblasti gastronomie (pozvat zájemce můžeme do právě otevřené restaurace **Ponie** v Praze 2, **Anglická 15**, která je provozovaná dceřinou společností **Gero s.r.o.**). Druhý díl mé činnosti tvoří oblast **software**, zejména společnost **SDC a.s.** (přenos dat a elektronické bankovníctví). Třetí, dobříčovskou část aktivit, představuje kromě **Kukátka** a společnosti **Dobříč** zejména **Dob-Invest a.s.**, jejíž záměry již byly na stránkách **Kukátka** prezentovány (jsou i v tomto čísle – pozn. redakce). Mimo připravovanou stavbu v centru **Dobříčovic** je **Dob-Invest** klasikou developerskou společností a jeho aktivity nejsou jenom v **Dobříčovicích**. S činností **Dob-Investu** souvisí i práce pro společnost **Diman s.r.o.**

RR: Názvy **Dobříč** i **Dob-Invest** již v minulosti zazněly. Co je však **Diman**?

DH: **Diman** je obchodní společnost, jež dotedávna sídlila v **Trutnově**, valná hromada však již také rozhodla o změně sídla na **Dobříčovice**. Mám v ni zprostředkované většinový vliv a zmocnění jejím jménem jednat.

Oprava jedné z budov statku

RR: A záměry společnosti **Diman** v **Dobříčovicích**?

DH: **Diman** má uzavřenou nejmenší smlouvu na díl čp. 3 (část statku přiléhající k ulici **Za Mlýnem**). Vlastník statku – **Universální výrobní družstvo Dobříčovice** – musel po koupi statku v roce 1991 opustit myšlenku velké investiční akce, neboť se na obzoru objevilo riziko restituce (to trvá dodnes). Zmíněný objekt sloužil po roce 1991 několik let jako kancelářské a obchodní prostory. Řadu let následujících však již byl jen skladištěm, chátar a okna se stala terčem vandalského. Je mi líto nechat objekt dále chátrat. Zajistil jsem proto majetkové změny ve společnosti **Diman**, sjednal jsem podmínky nejmenší smlouvy a rozhodl se chátrající objekt opravit. Doufám, že to potěší jak současného, tak jakéhokoliv budoucího, vlastníka objektu, stejně jako ty z dobříčovských občanů, kteří denně sledují současné chátrání.

RR: Každá oprava něco stojí. Bude to mít nějaký efekt?

DH: Jak to kdo vezme. Z hlediska výnosnosti to nijak slavně asi nebude. Rád bych se mylil v možnostech budoucích příjmů, ale dnes se na opravu této budovy dívám spíše charitativně. Věřím však v efekt společenský, či efekt pocitu z dobře vykonané práce.

RR: Předpokládáné využití?

DH: Kanceláře, učebny, sál pro pro společenské i kulturní aktivity Určitě některou z kanceláří využije některá z našich společností. Potěšilo by mě, kdyby objekt mohl posloužit také dobříčovské kultuře (určitá náhrada za restitované čp. 26 v **Palackého ulici**). Diskutovali jsme o možnosti využití **Osvětovou besedou** nebo o založení její modifikace jako soukromé "školičky" s obecní podporou. Vše zůstává otevřené. Důležité bude najít dohodu a skloubit provoz v ostatních prostorách statku – "hluchější a prашněji" stavebniny a provoz aut s "tišším a čistiším" provozem opraveného objektu.

Čas hovoru rychle plyne. Zdaleka ne vše, co bylo při kávě a sklence vyřčeno, obsahují předchozí řádky. Na přepis rozhovoru by nestačilo ani celé **Kukátko**. Snad můžeme výše uvedené nabídnout jako malou ukázkou.

S **Ing. D. Havlíkem** hovořili členové red. rady dr. **J. Matl** a dr. **V. Čzumalo**

KULTURA

Vážení čtenáři, v minulém čísle **Kukátka** jsme technickým nedoplněním otiskli na s. 16 - 17 jen

část rozhovoru o letošním výběrovém řízení na projekty v oblasti rozvoje místní kultury, mimoškolního vzdělávání, zájmových a sportovních aktivit a aktivit směřujících k poznání, popularizaci a propagaci kulturně-historických hodnot obce a regionu pro rok 1998. I když rozhovor mezitím zrušili na části aktuálnosti, neboť výběrové řízení již bylo uzavřeno a výsledkem je znám, otiskujeme mezi počítací zmizely a znovu nalezený zbytek rozhovoru s předsedou školské a kulturní komise **PhDr. V. Czumalem**. Obsahuje totiž náměty, které horizont minulého, tedy jarního čísla přesahují i do léta.

K.: Stačí to? (v minulé části miněno rozpětí letošních grantových přihlášek - pozn. red.)
V.Cz.: Nestací. Na jedné straně je tu fakt, že se grantový systém plně osvědčuje a dostává se mu plně podpory obce. Systém, který u nás již několik let hladce funguje a pro nějž je každý rok vyčleňováno v obecním rozpočtu více prostředků, začínají v dalších měsících teprve zavádět. Na druhé straně je ale třeba respektovat, co grantový systém financování místní kultury může a co nemůže dokázat. Už jsme o tom, tuším, před časem v jednom rozhovoru mluvili. Je to nástroj, který umí podporit iniciativu, pomoci uskutečnit projekty, které by bez finančních prostředků nutně zůstaly jen zbožným přáním. Jako znám vědce, lamentující nad nízkými státními dotacemi jejich ústavu (pravda, jsou trestuhodně malé), ale neochozími vyphnit grantovou přihlášku (pravda, představuje to mnohaletými administrativní sebumučení) znám i kvalifikované dobřichovické kritiky kulturní nabídky (pravda, je poněkud jednostranná), stejně neochozí přihlásit se o peníze z obecní pokladny pro její rozšíření (v tomto případě administrativní muka odpaďají, mnohastránkových formulářů neřeba). Grantový systém může vyspínat kategorií na určité chybějící oblasti upozornit, ostatně v Dobřichovicích tak od počátku činíme, tím jsou ale jeho možnosti vyčerpány. Několik zkrátka musí vymyslet projekt a podat přihlášku. Jednoduchý vztah nabídky a popíráky. Pro nabídku, stimulující teprve potenciální poplatníka, tedy pro ucelenou dramaturgii místní kultury, bude nutno počkat na oživení profesionálního kulturního zařízení typu osvětlové besedy či kulturního střediska. Věřte, že ani obecní radatani naše komise neusnuly na varřinech úspěšného fungování grantového systému a zabývají se i tímhle problémem.

K.: Pomáhají v tom předkládané grantové projekty?

V.Cz.: Jistě, vždy jsou nejen jakousi "zprávou o stavu místní kultury", ale otevírají další možnosti. Víz ty letošní: videokazeta, schopná propagovat obec, zájezd s ekologickou tematikou, další ročník oblíbeného výtvorného tábora, koncertní nabídka natolik ucelená a reprezentativní, že by ji šluseledejme tomu hlavička Dobřichovický festival staré hudby, celostátní propagace a valtická či českokrumlovská dimenze doprovodných aktivit. Letos mi přišel v souvislosti s vyhlášením grantů také zajímavý dopis od slečny Ráženy Pokorné, dobřichovické studentky Manažerské akademie v Berouně. Snažím se o její autor-ka odpustit, že ji za její povzbudivá slova poděkují takto veřejně a že se o její nápad rozdělit s členy naší prositřednictvím citace podstatné části dopisu:

" (...) Mám naši obec velice ráda a jsem hrdá na to, co se zde dokázalo za posledních devět let vytvořit.

Jedna věc mi tu ale chybí a nejsem sama. Tou věcí je plavecký stadion. Já vím, že je to věc finančně velice náročná a se sháněním peněz je to vždy velmi problematické. V Berouně jsem se zúčastnila besedy s místním starostou, který řeší obdobný problém. Chce v Berouně vystavět vodní svět, takový, za jakým se do sousedního Německa vydávají celé autobusy vodních radováněk chytivých Čechů. Berounský starosta si spočetl, že když se mu podaří sehnat investory do takového podniku, jednou se mu to vyplatí. Proč? Projekt by to byl v celé republice ojedinelý a sjížděli by se za ním občané z celého státu. Další ekonomické rozvoje si jistě dovedete představit sám.

Já stojím nohama pevně na zemi, a proto je mi jasné, že tolik peněz, abychom mohli v Dobřichovicích postavit vodní svět, nemůžeme nikdy sehnat. Zkuste ale přemýšlet se mnou. Kde je v našem okolí nejbližší bazén? V Praze a v Hřfovích. Bazény v Praze jsou zastaralé, je v nich hodně lidí a jsou daleko. Do Hřfovíc se nikomu po náročné pracovní době asi taky zrovna nechce. Podívejme se do Všenor. Vybudovalo se tam jedno sportovní centrum (které na sebe bez pochyby bohatě vydělá) a už se o tomto bezvýznamném místě ví.

Naše obec by mohla nabídnout firmám jako je Křijcos příležitost postavit dotované vodní centrum. Myslíme, že by toto sportovní centrum Dobřichovicím jenom prospělo. Děti ze základních škol by už nemusely

jezdít do pražských bazénů (sama si ještě pamatují ty cesty) a představte si těch nových příležitostí jak zabavit mládež a vzít jim tak další příležitost k tupému nicnedělání."

K.: Rádi tento námět zveřejníme. Děkujeme za rozhovor.

SPOLEČNOST DOBŘICHOVICE ZAHÁJILA DALŠÍ LETNÍ KONCERTNÍ SEZÓNU.

Dvěma pozoruhodnými koncerty duchovní hudby zahájila Společnost Dobřichovice jarní a letní sérii koncertů v kostele sv. Martina a Prokopa v Karluku. 17. května se uskutečnil slavnostní koncert, jenž připomněl roční výročí zrestaurování a znovuvyvěšení barokní plastiky sv. Jana Nepomuckého z r. 1729, jež je umístěna před dobřichovickým zámkem. Díky finanční podpoře dobřichovické obce za mimořádného zájmu publika a před čestnými hosty, mezi nimiž nechyběl ani starosta Dobřichovic pan RNDr. Václav Kratochvíl, vystoupili *Čeští madrigalisté* za doprovodu instrumentálního souboru, složeného ze špičkových hráčů různých pražských symfonických i komorních těles (trubky, hoboj, housle, kontrabas, fagot, varhany). Koncert nastudoval a řídil František Xaver Thuri, jako sólisté se představili sopránistka Jana Koucká, basista Jan Verner a hobojista Pavel Verner. Program byl přirozeně zaměřen na svatojánskou tematiku. Jeho název *Jan Jakub Ryba, jeho předchůdci a následovníci* však napovídá, že měl ještě další rozměr. Ve špičkovém provedení zazněla díla českých renesančních autorů Hanse Lea Hasslera, Jana Traiana Turnovského, Jiřího Rychnovského a Jana Campana Vodňanského i skladatelů pozdějších období Adama Michy z Otradovic, Jiřího Ignáce Linka, Jana Jakuba Ryby (a také naši veřejnosti zcela neznámá díla jeho otce). Program uzavřela *Kamátka k počtě sv. Jana Nepomuckého* soudobého autora Františka Xavera Thurho, jehož přátelé žertem nazývají „posledním žijícím barokním skladatelem“. Koncert byl půvabnou oslavou nádherné hudby podané publiku s grácií i pokorou. Tak byl také posluchači přijat a po zásluze odměněn dlouho trvajícím potleskem.

Druhý koncert byl dramaturgicky zaměřen na zcela jiný okruh repertoáru. 24. května vystoupilo v Karluku ženské vokální společenství *Cantio feminea* v koncertu s latinským názvem *Audi mirabilia*, český snad *Poslyš věci podivuhodné*, který byl odvozen od názvu jednoho z čísel programu, latinské sekvence z 13. stol., pocházející pravděpodobně z Anglie. A skutečně bylo lze slyšet věci podivuhodné. Soubor přijel do Karluka s repertoárem, jenž se z liturgického hlediska vztahoval k právě končícímu velikonočnímu období. Zněl gregoriánský chorál, přesnější antifyony a sekvence, v té nejjistější podobě. Koncert byl věnován latinskému jednorozhlasnému a vícehlasnému repertoáru z českých zemí, Itálie, Španělska, Anglie a Francie z období 12. - 15. stol. Posluchači v karlickém kostele měli jedinečnou možnost účastnit se malého zázraku probuzení a rozeznění zpěvů, které po staletí odpočívaly v tichu archivu.

Soubor Cantio feminea se programově věnuje tomuto typu repertoáru. Na naší scéně nepůsobí dlouho. Vznikl vlastně ke konci loňského roku. Jeho členky (mimořádně 8 půvabných dívek obdařených takřka andělskými hlasy - kouzlem nechtěného navíc v sólových partiích excelovala Andrea Angelová) však mají bohaté zkušenosti z vystupování s jinými tělesy. Unikátní repertoár z rukopisů a starých tisků vybírá jejich umělecká vedoucí PhDr. Hana Vilhová, která patří i v evropském kontextu k předním znalcům chorálního repertoáru raného i pozdního středověku. Je osobnosti, jež svoji znalost materiálu dokáže využít v praxi i v teorii. Ve své další životní roli totiž přednáší o této hudbě studentům na Filosofické fakultě UK a je také generální redaktorkou dlouho (tím dlouho se myslí cca 100 let ...) očekávané hudební edice t.zv. *Jistěbnického kanonálu*, hudební památky, která nemá ve světovém kontextu obdoby a která zaujímá bezesporu klíčové místo v dějinách naší hudební kultury.

Gregoriánský chorál v koncertním provedení je v poslední době možno slyšet poměrně často na nahrávkách i při živých vystoupeních. Dokonce i karlický kostel zažil v září 1995 pro mnohé z účastníků nezapomenutelný koncert souboru Schola gregoriana Pragensis. Málokdy však tento repertoár zaznívá v tak krystalické podobě a v tak kvalitní i stylově vyříbené interpretaci. Soubor Cantio feminea je svým

pojetím, zajímavostí repertoáru i kvalitou provedení nesporným obohacením naší koncertní scény a lze se jen těšit na jeho další vystoupení.

Nakonec ještě poděkování: patří měrou vrchovatou obci Dobříchovice za finanční podporu, duchovní správu karlického kostela i obci Karlík za laskavé poskytnutí „přístřeší“, paní Ludmile Plázkové, paní Haně Šormové, slečnám Tereze Pavelkové, Tereze Matlové, Kateřině Pekárkové a panu Karlu Neubertovi za obětavou pomoc při organizaci. Naopak nechápavé PROC? jistojistě náleží všem, kteří se s obdivuhodnou pilností snažili o to, aby se existence plakátů zvoucích spoluobčany na tyto koncerty dala počítat pouze na hodiny. Nejen v Dobříchovicích a v Karlíku.

Společnost Dobříchovice díky unikátní grantové podpoře dobříchovicé obce mohla připravit pro léto a podzim t.r. další zajímavé hudební podniky, na nichž vystoupí renomovaní sólisté i soubory.

Proto ještě pozvánka na podniky, jejichž termín se redakci do uzávěrky podařilo zjistit (změna je samozřejmě vyhrazena, přesné údaje budou vždy včas zveřejněny obvyklým způsobem):

5. 7. v 18 hodin: J. Lewitová a V. Merta v programu nazvaném ADAM a EVA a sestaveném z moravských historických a duchovních balad ze sbírky F. Sušila,

15. 8. Loutnová duetta vrcholného baroka - R. Měřínský, J. Krejča

13. 9. Gradus ad Parnassum - proměny německé duchovní (vokální i instrumentální) hudby - (M. Vlčinský - zobcové flétny, M. Šuryncel - violoncello, L. Chvátilová - cembalo, Marta Neumannová - zobcové flétny, barokní hoboje, Kateřina Štolová - soprán)

26. 9. Duchovní hudba autorů rané francouzské, italské a španělské renesance v podání vokálního kvinteta složeného z členů renomovaných těles (např. Schola gregoriana Pragensis, Musica florea, um. ved. S. Předota, Hassan El Dunia)

10. 10. Komorní soubor Ad vocem (P. Vacek - loutna, um. ved., S. Předota - tenor, I. Žádná - viola da gamba, D. Valentová - barokní housle) - v programu sestaveném ze zpracování žalmových textů různými barokními autory.

17. 10. Houslové sonáty v proměnách staletí (Eva Lustigová - housle, Jana Klímtová - varhany)

V jedné je stále ještě koncert renomovaného souboru Ritornello, jehož uměleckým vedoucím je našemu publiku již řadu let známý umělec Michael Pospíšil. Soubor vystoupí s programem sestaveným z děl autorů 2. poloviny 17. stol., zejména pak uvede skladby autora, jehož tvorbu se na odborné bázi věnuje již mnoho let, Adama Michny z Otradovic.

(Pozn.: Uvedený text je pozměněnou a doplněnou verzí článku napsaného pro poslední květnové číslo Našich novin.)

ROZHOVOR PŘED KONCERTEM

5. července se uskutečnil v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku výše zmíněný koncert **Jany Lewitové a Vladimíra Merty** (pravděpodobně ale bude třeba užít minulého času, neboť - jak lze tušit, žel - v době, kdy se toto číslo Kukátka dostane ke svým čtenářům, budou již návštěvníci tohoto koncertu zažívat slastné chvíle vzpomínek na krásný prožitek). V této souvislosti jsme požádali paní **Janu Lewitovou** o rozhovor. Rozhovor vznikl okolo 20. června. Z důvodů výše zmíněných čtenáři laskavě prominou užité čas budoucí.

Kukátko: V Karlíku vystoupíte s písničkářem a filmářem ing. arch. Vladimírem Mertou. Formulujeme nejprve otázku, která jistě napadla ty, kteří děle sledují Vaši uměleckou dráhu: Jak se dostala klasicky školená zpěvačka, žačka Karla Bermana, Terezie Blumové a Jessicy Cash, proslulá jako interpretka

[20]

KUKÁTKO 2/98

renesanční a barokní hudby, ke spolupráci s žijící legendou naší folkové scény?

Jana Lewitová: Na počátku bylo pozvání na létní karlovarský festival staré hudby. Pořadatelé chtěli, abych vystoupila se sefardskými písněmi, a já po ukončení spolupráce s Rudolfem Měřínským neměla nikoho, kdo by mě doprovázel. Zнала jsem Vladimíra Mertu jako pozoruhodného písničkáře, muzikanta, skladatele. Podstatná pro mě rozhodnutí byla jeho práce se souborem Měšpacha, protože bylo pro mne důležité, že jeho zájem o židovskou hudbu není povrchní. Nakonec jsem sebrala odvahu a Vladimírovi s ním jsem se tehdy osobně neznala, zatelefonovala a nabídla mu ono zmíněné vystoupení na karlovarském festivalu. Postupně se rozběhla spolupráce a mé očekávání se plně potvrdilo.

K.: Spolupráce se tedy nejprve týkala sefardských písní. Album Sefardské písně, které jste nahrála s Rudolfem Měřínským pro ARTA Records a za které jste v roce 1994 získala cenu Českého hudebního fondu, nabízí ale tvar, propracovaný až k jisté definitivnosti. Mohla se Vaše interpretace sefardských písní spoluprací s Vladimírem Mertou dostat ještě dále?

J.L.: Ano. Nad nimi postupně necházený společný styl práce pro mne otevřel možnosti daleko hlubšího pronikání do hudebního materiálu. Mertova písničkářská zkušenost totiž dovoluje postihnout vnitřní život písně, pochopit a uchopit ji komplexněji a v nových souvislostech. Proto je pro mne tato spolupráce tak inspirující. Postupně jsme také přešli od prvotního vztahu zpěvačka - doprovazec ke společnému zpívání. To, kam naše interpretace sefardských písní dospěla, dokumentuje CD a kazeta Sefardské inspirace, vydaná v loňském roce rovněž u ARTA Records.

K.: V karlickém kostele sv. Martina a Prokopa vystoupíte ale s jiným repertoárem. Existuje souvislost mezi sefardskými a moravskými lidovými písněmi?

J.L.: Existuje. Poprvé jsem na ni narazila ve spojitosti s festivalem Starý zákon v umění, kdy jsem se začala zabývat sbírkou Františka Sušila Moravské národní písně. Zešla přesně řečeno, začalo to Sušilovým zápisem písně Adam a Eva, která mi tuto souvislost sama nabídla. Můj zájem se i takdy přirozeně setkal s Vladimírovým a postupně se do našeho společného repertoáru dostávaly další a další moravské písně, až vznikl samostatný program, se kterým seznámíme dobříchovicé publikum. V těchto dnech jej intenzivně zpracováváme do podoby alba, které zatím nese pracovní název Adam a Eva.

K.: Připomeňme čtenářům také Váš nedávny úspěšný zájezd do Francie. Tam jste vystupovali jen se Sefardskými inspiracemi?

J.L.: Ne, francouzskému publiku jsme představili všechny tři naše dosavadní společné projekty, tedy jak Sefardské inspirace, tak ten, který zazní v Karlíku, i další program, nazvaný Renesanční inspirace. Musím zde říci, že se Vladimír během naší spolupráce zaměřoval do loutny a škvěle se na ni naučil hrát - zprvu na renesanční, pak na t.zv. theorbu a posílává po barokní. To obdivuji.

K.: Projekt Adam a Eva vychází jen ze Sušilovy sbírky?

J.L.: Jezdíme s Vladimírem Mertou také často na Moravu za tannimí muzikanty. Mnoho o interpretaci i nejhlubší podstatě moravských lidových písní jsem se dozvěděla například při řadě setkání na loňském horničkém festivalu ve Velké nad Veličkou. Právě ve Velké nad Veličkou jsme si ověřili, že i v konfrontaci s živým folklórním prostředím je náš přístup možný: byl tu horničkými muzikanty přinejmenším tolerován.

K.: S novými společnými projekty se tedy mění i Vaše publikum...

J.L.: Na spolupráci s Vladimírem Mertou je příjemné to, že jsme mým prostřednictvím často zvaní před publikum klasické hudby a jeho prostřednictvím před publikum folkové i rockové. Pro mne a snad i pro Vladimíra je to velké dobrodružství. Před obojí publikum předstupujeme stejně. Vlastně až na jednu výjimku: pokud je to jen trochu akusticky možné, vypínáme mikrofony. Až s Vladimírem Mertou se mi spíše letí: sen: zpívát pro vlnavě posloucháče bez rozdílu věku, hudebního vzdělání či společenského postavení. Nikdy jsem nevěřila na dělení hudby na tzv. vážnou a ostatní žánry. Před rokem přišli mi rodiče, dlouhodobí abonenti koncertů klasické hudby, na naše vystoupení do ROXY. Vypadali uprostřed klubové mládeže moc spokojeně. Co víc si přát!

K.: Děkujeme Vám za rozhovor a těšíme se, že se za pár dní staneme Vaším publikem v karlickém kostele

[21]

KUKÁTKO 2/98

* * *

V neděli 21. 6. 1998 se v budově staré školy konalo slavnostní odhalení díla Luisy Geisslerové ... *a zavírat bude kdo?*, které vzniklo během let 1997-1998 s podporou základní školy, obce Dobřichovice a řady soukromých osob, jejichž výčet by na tomto místě nutně nemohl být úplný, jimž ovšem budíž vřele poděkováno, ostatně v níže publikovaném textu se s nimi bude možno setkat. Samotný akt odhalení provedl dobřichovický starosta pan RNDr. Václav Kratochvíl, dílo do kontextu vývoje evropského výtvarného umění posledních osmi století zasadil i některé z mnoha sémantických rovin přítomným hostům odhalil historik umění PhDr. Vladimír Czumalo. Na violu zahrála a křehká slova starodávne písně Otep myrthy nabídl Jana Lewitová. Zájmem - také co pozvánku ku shlednutí díla přinášíme text proslovu **dr. Czumala**, jenž obsahuje postřehy natolik zásadní a obecné, že prostě nebylo myslitelné nevyužít té příležitosti a nepodělit se o ně s širší obcí čtenářů Kukátka.

Dámy a pánové,

setkááme se u příležitosti zcela mimořádné. Odhalení uměleckého díla je vždy oním "bodem nula", který leží mezi bolestným procesem zrození a často staletou existencí díla. V naší domovině sice bývá interval mezi odha lením a bouráním podstatně kratší (díky tomu nakonec ještě zbývá v našich městech mezi pomníky i trochu místa pro ži vot), dílu, k jehož odhalení jsme se dnes sešli, ale krátkodechost existence konjunkturního pomníku nehrozí. Nelze samozřejmě říci, že není pomníkem. Je ale specifickým pomníkem **něčemu**, nikoliv **někomu**. Přivítáme ono **něco**, tedy to, co dílu pomohlo na svět. Nezapomeňme ale za tímto konstatováním na **někoho**. Především na autorku, paní Luisu Geisslerovou. Ani Michelangelo si ale v Sixtině nestavěl sám lešení, nezmočil se sám jejích stěn a nekupoval si barvy ze svého. O úlohu papeže Sixta V. se u díla, před nímž stojíme, podělilo více osobností. Především vedení této školy, které dalo umělkyni k dispozici stěnu a trpělivě snášelo, že sem, obávám se často nepřežulá, nadlouhou vtrhla s barvami a vrtáčkou. Neslo také část finančních nákladů, ač se bohatší pozdně renesančních římských papežů a raně pobalrickového českého školství nelíší jen používanou měnou. Další část role Sixta V. pak hrála obec Dobřichovice, která na realizaci díla přispěla formou grantu. Pan starosta dr. Václav Kratochvíl tu tak stojí, připraven trhnout za zadákovou šňuru zrození uměleckého díla, nejen z titulu své funkce, ale také v úloze štedrého renesančního velmože - mecenáše umělců. Konečně jmenujme ing. Miloslava Jirana, jehož um a fyzické dispozice zastoupily úlohu Michelangelových vesměs anonymních spolupracovníků. Všem jim patří velký dík.

Zbývá, abych objasnil ještě svoji úlohu. Se vznikem díla nemá ničeho společného a v pokleslé michelangelovské analogii by mohla být srovnána nanejvýš s teologií Sixtových nástupců na Svatém stolci. Vychází totiž z poznatku, který, žel Bohu, ještě není všeobecně dostatečně pochopen a respektován. Umělecká a divácká veřejnost žiji dosud v naivní iluzi, že rozumějí umění, a umělecká komunikace bývá primitivně modelována podle zveřejněného Ogden-Richardsova trojúhelníku reference, jehož vrcholy tvoří umělec, dílo a konzument. Tento tradiční model ale ignoruje jeden podstatný fakt: umělecké dílo je vždy mnohovrstevnatým konglomerátem skrytých významů a jenného předeva jejich vztahů, o nichž ani umělec ani divák netuší ni zbla. S okřídlenou otázkou *co tím chtěl básník říci* je naivní obracet se na básníka. Nemohu, vzhledem k přítomnosti dam, pojmenovat to, co o tom básník vi, jednoznačným termínem, jehož běžně užíváme v akademických kruzích. A neví-li to básník, co o sdělení jeho díla může vědět laický konzument? Totéž a ještě větší. Léta nás rozčlivovala nabádávavá vystoupení televizních hlasatelů, které se snažily pojmenovat, čemu následující film nemilosrdně nastavuje zrcadlo. Nebyla to forma ideologické manipulace díla a nás, diváků, ale výsledek poznání, že bychom nejen nepochopili, čemu film nastaví zrcadlo, ale že je vůbec zrcadlem. Bez patřičné

přípravu divák nutně v díle zabloudí jako dítě v hlubokém lese. Umělecké dílo nikdy není jednoduchým zobrazením skutečnosti a domníváte-li se někdy, že některý jeho prvek znamená to, co si myslíte, že znamená, budete si jisti, že znamená něco zcela jiného.

Dřevní trojúhelník se musí změnit minimálně ve čtverec a mezi dílo a jeho publikum vstoupit erudovaný vykladač. Ideální konzum díla je přesně tou situací, ve které se právě nacházíme: Autorka se dlouho dílem zabývala, ale po dokončení je před ní zakryto lajntuchem. Vy ostatní, potenciální konzumenti tohoto díla, napjatě hledíte na tento lajntuch, který vám dílo zakrývá. Myslíte, že až pan starosta zatahne za šňuru a dílo se před vámi objeví, uvidíte a pochopíte? Uvidíte jen jeho povrchovou, senzuaálně vnímatelnou slupku. Za ní pro vás bude další lajntuch a znovu budete muset čekat, až někdo zatahne za šňuru. Těch lajntuchů je nekonečně. Náštestí je tu někdo, kdo vidí nejen za první lajntuch, který čeká na slavnostní strážení, ale i za lajntuchy tu další.

Využijme tedy ideální situace, kdy se můžete připravit na to, co uvidíte, aniž by vás málo to, co svými laickými očima vidíte. Nemohu samozřejmě postupně snímat lajntuchy ze všech vrstev díla, většinu z nás zitra čekají jiné úkoly a navíc by před osmou hodinou ranni začalo rušit muj analytický výklad hluché přicházející žactvo a učitelstvo. Zastavím se jen namátkově u některých prvků sémantické struktury přítomného artefaktu.

Dílo stojí na odvěké vzrušující hře malířské iluze prostoru, na rozrušení limitů dvojrozměrnosti malířského díla ve prospěch zdánlivé trojrozměrnosti, na lákavé malířské možnosti oklamat smysly diváka předstíráním, že namalovaný objekt je objekt skutečný. Postrádáme již nauitu antických Řeků, kteří si s oblibou vyprávěli, kterak Zeuxis namaloval Hrozy tak, že se na ně síletali ptáci, a Parrhasios draperii tak, že ji chtěl Zeuxis rozhrnout. Nebezpečí, že by někdo chtěl vstoupit do iluzivního prostoru díla Luisy Geisslerové a sebezpoškodil se o stěnu, která je skutečná, hrozí jen jedincům s těžkou oční vadou. Přesto nás ale nepřestává vzrušovat klamavá iluze, posílená zde ještě opačným principem, s oblibou užívaným kubisty, totiž aplikaci reálných trojrozměrných předmětů, které naopak mohou předstírat, že jsou namalované.

Díky této hře se otevírá hra další, hra mezi otevřeností a uzavřeností. První plán otevírá prostor této chodby do iluzivního fragmentu pokoje, druhý plán pak oknem a dveřmi tento iluzivní prostor do stejné iluzivní krajiny. Hra otevřenost/uzavřenost, napětí mezi uvnitř a vně pojmenovává základní existenciální dimenzi našeho pobytu. Okno a dveře jsou proto motivy starými jako umění samo. Symbolizují mnohovrstevnaté komunikaci člověka s vnějším světem, komunikaci existenciálního prostoru člověka s bezbřehým prostorovým kontinuem vnějšího prostoru. Dveře a okno jsou tu zónou průstupu, branou mezi dvěma světy. Tak jako římsí vojevůdci vstupovali symbolickou branou vítězného oblouku do slávy a jako vstupujeme chrámovým portálem z profánního prostoru do prostoru sakrálního, tak denně vstupujeme z přátelského intimního privátního uvnitř našeho příbytku do nepřátelského, jen částečně známého a předvídatelného vně veřejného prostoru. Každý odchod může zůstat bez návratu. V tato místa situovala autorka bačkory. Co nám mohou sdělovat? Jednak zviditelňují zmiňovanou hranici vnitřního a vnějšího jako hranici privátního a veřejného (srovnej např. klíse *bačkorová kultura* a v našem etniku rozšířený perverzní obyčej semantizovat výzvu k uzavření do privátního a utlumení zveřejňujících aktivit duchovních i sexuálních nadělováním bačkor pod stromeček mužům od určité věkové hranice výše). Situování bačkor patami k alternativnímu světu fiktivní krajiny nemusí znamenat jen příslib návratu z vnějšího do vnitřního. Připomeňme si symbolický význam dveří, vrat, brány jako průstupu z pozemského příbytku do příbytku nad- či podzemského, jak jej nacházíme v celé řadě mytologických, protonáboženských a náboženských systémů, a další oblibené jazykové klíse *zaklepat bačkorama*. Symbolická vrata hřadají v řadě kultur příslušná božstva či bestie. Interpretace bačkor Luisy Geisslerové tak logicky nemůže být úplná bez komparace např. se sochami lvů před vraty starověkých egyptských chrámů či s mrtvolami obětovaných dětí, kladenými na práh ve středním Orientě. Pro vnímavého diváka se zároveň propojí bačkory Luisy Geisslerové s proslulým van Goghovým obrazem *Boty z*

roku 1886, chovaným v amsterdamském Rijksmuseu, a významové pole se rázem obohatí jak o odkazy, zůstávající uvnitř toho, co označujeme za artworld, tak o sociálně kritickou notu, směřující za jeho hranice. Zde mi dovoďte praktickou poznámku: Již z rozboru jednoho jediného motivu je mj. zřejmé, že umístění volební místnosti v bezprostřední blízkosti tohoto díla nebylo příliš zodpovědné.

Vratíme se ale k motivu průstupu mezi dvěma světy. Do jakého světa se dveře otvírají? Krajina se tváří idylicky: zeleň, stromy, klikatá cesta, kůň, studna, dům... Jen zdánlivě je to krajina volná. Ve skutečnosti je, mírně řečeno, přeplněna vzájemně se podporujícími či naopak popírajícími skrytými významy. Cesta je dalším z tradičních symbolů. Jako nejstarší lidské dílo v krajíně vždy vnáší do trojrozměrné skutečnosti čtvrtý rozměr: čas. Cesta je pohyb z bodu A do bodu B, vždy směřuje odněkud někam a její smysl pochopíme, jen pokud jí projdeme. Ze své podstaty je tak universální metaforou jakéhokoliv procesu a možnosti jejího výkladu jsou nekonečné.

Výklad koně (s přihlídnutím k jeho významu v mytologiích) podobně bezbranný. Ještěže na něj autorka nikoho neposadila. Byli bychom nyní nuceni řešit otázku, zda je to Evropa, Marcus Curtius, sv. Pavel, Pýcha, Heraklitos, sv. Jiří, Perseus, Bellerofón, Don Quijote, nahá Cloelia, apokalyptický jezdec, Hippolytos, Herkules, Minerva, Faethon, sv. Eustach, sv. Hubert, sv. Martin, Old Shaterhand či maršál Žukov a k čemu zase odkazují oni.

Podobně málo zodpovědné je autorčino užití motivu studny. Pokusme se abstrahovat od odkazů na mimořádně hojný motiv studny v mytologiích a soustředíme se jen na jedinou vrstvu, totiž křesťanskou symboliku. I zde odhlédneme od významů očišťování, požehnutí a vody života i od biblických setkání Rebeky a Eližera, Jákoba a Ráchel, Mojžíše a pastýří či Krista a Samaršské ženy u studny a soustředíme se na jediný motiv: svržení Josefa do studny jeho bratry. I tato biblická epizoda metafyzizuje rituální mytologemata, nejsilnější motivy iniciační a především kult boží smrti a vzkršení. Josefa samého zde můžeme považovat také za Tammuze, Usíra či Adónida. Josefův pobyt ve studni je návštěvou království smrti, v níž studna vystupuje jako brána do podsvětí. V pokračování biblického příběhu pak najdeme motiv prázdného hrobu, který zahrnuje i odkaz na Ráchel s rysy líšár, hvězdné panny, matky nebeského dítěte, které přinese světu požehnutí. Polysémantický obraz studny, symbolizující vstup inicianta Josefa do "dolního světa", jeho dočasnou smrt a vzkršení, označuje zároveň studnu jakožto zdroj vlastního podvědomí, kde se člověk setkává se smrtí, i studnu paměti, dějin, neboť zkušenost smrti je současně překročením empirických časoprostorových hranic do "věčnosti" (universa) jakožto do "minulosti" i do "budoucnosti", aktualizovaných v "přítomnosti". Studna Luisy Geisslerové nás tak dovádí k možnosti nalézt vlastní "historické" kořeny tím, že sestoupíme do "podsvětí" svého a zároveň kolektivního vědomí. No prosím, a to je jen jediný motiv, který v celku rozlehlého díla zaujímá jen pár centimetrů čtverečních!

Nemohli jsem samozřejmě, než mírně poodhrnout roušky, skrývající skutečný význam několika málo motivů. Mnohé vám tak zatím musí zůstat skryto i poté, co přítomné dílo bude fyzicky odhaleno. I když jsem vás na tento slavnostní okamžik mohl ve vymezeném čase zatím připravit jen drobným zlomkem, cítím, že jej již není možno oddalovat tolik potřebným výkladem. Smlíže se tedy s tím, že dílu nebudete rozumět. Nesnažte se také nekvalifikovaně hledat odpověď na otázku, kterou autorka v úloze supersémantému položila jako titul díla: ...a **zavírat bude kdo?**

Děkuji Vám za pozornost.

TROCHA POESIE

Po verších Reného Inquorta, které plnilly rubriku minulých čísel, bychom Vám, vážení čtenáři, rádi představili tvorbu slavného **Marcey Štědrové** z Prahy, čerstvé absolventky Gymnasia Jana Nerudy.

Něco o Praze
V tisících krocích,
které mě pohladily,
cítím mdlé doteky
na svých botách.
Na Václavském náměstí.

V tisících myšlenkách
zmučených lidí
chvějících se v koutech
jako v podpaží
i já sním své sny o tobě.

Tisíci hlasy
hovořící zdi
na Kampě popsané
řeky Praze:
„Přijď dnes ke mně.“

Jeden hlas kývá,
poletím dolů
hluboko do tebe.
Nuselský most
má přejítá kůže
u rohu pohozená,
usnula v koutě
bolavých prsou
má rána, na Olšanech.

Cukrárna

V cukrárně zažloutle růžové
lidiček mačká se plno.
Ve vitríně koucky vystavené
kameny z cukru a packy z čokolády ...
Každý se olizuje,
vybírám zamyšleně
stoje v husté nedočkavé řadě.

Staré dámy se svěříky
stejně zašle růžovými
tlačí svoje tlusté ošoupané ruce
prudec do penězanky.

Chuf' je slintat nuti
zamlžuj sklíčka.
A mlaskajice v koutech
poletují víčka

Krém sladký na zubech,
piškot mokry na rtech ...
Jak skvěle chutná špička!

Až za chvíli malou
v zrcadlo pohlédnou,
spočínou na zšedlém talířku
jejich zvadlá a prázdna prsa,
smočená v kafičku.

V lese

Ode mě ke mně běží les
a nekonečně poutá.
Připíná mě ke stromům,
do pařezů vlouká.

Do šera mu křičím: „Pust’ jsem na hru příliš velká v korunách se schovávat...“
nejsou žádné - kde jsou?

S hlavou děry zbloudilé
hrají na honěnou.

Ve vlasech smyčky zapletou
za ruce do kozelce.
Větvě jí hlavu k zemi sklóní
změnila dívčí podobu.

Zajatou nazpět nevyloví
z bolesti
ze hrobu, kde kořeny žasnou a hladí,
„Děkujem za tvoje mládí.“

Má hodinová pani
zaplatil jsem si jízdu
na Vašem břišku.
Jako na centrifuze

chci zatočit se s Vámi.
Mám závat' z červeného světla
nášnické lásky
ve Vašem pokoji.

Má hodinová pani
zaplatil jsem si jízdu
ve Vašich krásných vlasech.
V budišti zrcadlovém
jsem se probudil
na červeném plyši.

Na Vaši bílé kůži
jsem zaplatil si dneska
jízdu spanilou.

Když jste mě zvedla, pani,
s mým tělem za Vašimi nehtíky
slyšel jsem
za korálkovými dveřmi
křičet hodinové trápení.

SPORT

ZNOVU O DOBRÍCHOVICKÉM VOLEJBALU

*Volejbal - nebo též odbíjená - je kolektivní
míčová hra družstev mužů nebo žen,
při které sedopopravuje míč přes síť
z jedné poloviny hřiště
na druhou odbíjením.*

Jak známo, dobríchovičtí volejbalisté svou soutěž skončili před několika měsíci, a to nadmíru úspěšně: vyhráli nejen svou skupinu národní volejbalové ligy, ale zvítězili i v následné kvalifikaci, což jim vyneslo postup mezi deset prvoligových mužstev! O tomto fantastickém úspěchu - a také trochu o jeho pozadí - jsme psali v jarním čísle letošního Kukátka.

V tomto čísle si všimneme, "jak dopravovaly míč přes síť" ze své poloviny hřiště na polovinu soupeře" naše ženy, jejichž soutěž - krajský přebor 1. třídy - skončila teprve před nedávnem. Následující tabulka zachycuje "skorokonečný" stav - do úplného dokončení chybí ještě sehrát dvě vzájemná utkání mezi družstvy Nymburka a Suchdolu, jejichž výsledek však na konečné umístění našich žen nebude mít žádný vliv:

1. AŠ Mladá Boleslav	36	31	5	99:40	67
2. Loko Nymburk	34	28	6	90:36	62
3. Sokol Dobřichovice	36	23	13	76:55	59
4. Spolana Neratovice	36	19	17	68:69	55
5. Loko Zdice	36	16	20	61:82	52
6. Sokol Suchdol	34	16	18	62:60	50
7. Karbo Benátky n.Jiz	36	13	23	54:83	49
8. VK Rakovník	36	12	24	59:81	48
9. VK Kladno	36	10	26	57:88	46
10. Baník Příbram	36	10	26	52:84	46

Jak vidno, naše ženy skončily na třetím místě, s osmibodovou ztrátou na družstvo na místě prvním. Domnívám se, že toto umístění vcelku odpovídá jejich současným možnostem. Při troše štěstí - a také nebytí jejich občasných "úletů" - mohla sice naše děvčata v některých utkáních, která prohrála, zvítězit, ale na konečném třetím místě by se asi mnoho nezměnilo. V případě, že by pomyšlela na umístění lepší, nebo dokonce na postup do národní ligy, musela by svůj tým výrazně posílit. Skoro mám za to, že to však nemají v úmyslu - většíně hráček současný stav, kdy hrají hlavně kvůli tomu, aby si dobře zahrály, vyhovuje a asi by ho nechtěly vyměnit za řeholi podstatně tvrdší.

A které dámy a slečny se o úspěšné tažení krajským přeborem 1. třídy zasloužily? Jejich následující výčet je z důvodů, které čtenáři jistě pochopí, sestaven podle abecedy a nikoli podle výkonnosti a přímouso jednotlivých hráček pro družstvo: **Ivana Caldwellová** - nestárnoucí kapitánka, nahrávačka a organizátorka volejbalového dění všeho druhu, **Soňa Koryntová**, **Kateřina Krausová**, **Olga** a **Eva Lancingerová**, **Zdena Macháčková**, **Jitka Ostrýtová** (**Landová**), **Martina Ružková**, **Pavla Seidlerová** (**Polivková**), **Štěpánka Šurová**, **Káťa Vrabcová**, **Radka Vrabcová** a **Alena Zelená**.

Své úlohy měly přitom rozděleny tak, že o dopravu míče přes síť, která by jeho zpětný transport ztížila soupeřkám co nejvíce (v odborných kruzích se tomu říká smečování), se staraly hlavně Štěpánka, Kateřina, Zdena, Olga, Eva, Radka a Káťa, zbývající pak vymykaly přesnými nahrávkami a prací v poli.

Roli poradce a občas i zlého muže vzhledem k rozhodčímu i k hráčům přitom úspěšně plnil Lad'a Sejk, řečený Sam, moje úloha pak spočívala v tom, že jsem doma pečoval o dítě, psa, domácnost a zahradu. Na závěr ještě vyřizují poděkování všech zmíněných paní a dívek jejich divákům a fanouškům s přáním, aby jim svou přizet zachovali račili i v příští sezoně.

A úplně na závěr ještě nejbližší program obou volejbalových družstev:

27. 6. (sobota) - turnaj žen, memoriál Anny Bendové, dlouholeté dobřichovické hráčky.

18. 7. (sobota) - tradiční deblový turnaj, kterého se zúčastňují debly z celé republiky.

29. 8. (sobota) - zahájení mistrovské soutěže žen (muži zahájí 1. ligu až v říjnu).

HgS

LEHKOATLETICKÝ TROJBOJ

V sobotu 16. května 1998 uspořádal dobřichovický Sokol závody v lehké atletice, kde si mohli každý bez ohledu na věk vyzkoušet, jak daleko dohodi, doskočí a jak rychle uběhne určenou trať. Díky skvělé práci organizátorek z oddílu všestrannosti se během odpoledne na závodišti vystřídalo 13 věkových kategorií atletů, a tak bylo možné sledovat závod tříletých až pětiletých sprinterů, jimž k rozběhnutí stačilo ukázat cíl, ale také litý boj o poznání zodpovědnějších a zadýchanejších hlav rodin. Ve skoku dalekém se ukázalo, že dobřichovičtí borci jsou schopni skočit nejméně 20 cm a nejvíce 4 m 53 cm. Kriketové míčky či granáty létaly do vzdálenosti od jednoho do 55 metrů, což dokládá, jak široce byla akce pojata. Největší zájem o toto zápolení měly předškolní a školní děti, přišli i dorostenci, dorostenky a o tričko Altet Dobřichovic se utkali muži a ženy.

Obec podpořila tuto akci grantem, takže mohly být rozdány i pěkné ceny. Doufáme, že to není naposledy, kdy ožila skoro již zapomenutá lehkooatletická závodiště Sokola, a že se podaří uskutečnit tuto akci každý rok.

E. Vaculíková

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ SOKOLY DOBŘICHOVICE

Závěrečné tabulky mistrovských soutěží ročníku 1997 - 1998:

A mužstvo - III. třída - oddělení B

1. Úhonice	24	21	1	2	72:20	64	Postupují do okres. přeboru.
2. Staničice	24	14	5	5	52:36	47	
3. Dobrovíz	24	13	4	7	52:23	43	
4. Třebotov	24	12	4	8	41:24	40	
5. Zbuzany	24	12	3	9	44:38	39	
6. Dobřichovice A	24	12	2	10	33:33	38	
7. Jeneč	24	11	1	12	40:32	34	
8. Hostivice	24	8	6	10	42:47	30	
9. Libčice n. Vlt.	24	7	8	9	24:32	29	
10. Kosoř	24	8	2	14	35:69	26	
11. Chotěč B	24	8	0	16	30:55	24	
12. Kněžves	24	6	4	14	31:35	22	
13. Středokluky	24	3	2	19	19:71	11	
14. Horoměřice							byly vyloučeny ze soutěže a sestupují do IV. třídy.

[28]

KUKÁTKO 2/98

B mužstvo - IV. třída - oddělení B

1. Karlík	20	14	1	5	41:30	43	Postupuje do III. třídy.
2. Černošice B	20	11	4	5	42:30	37	
3. Kazín B	20	11	4	5	43:35	37	
4. Klíneč	20	10	4	6	58:35	34	
5. Čisovice B	20	9	6	5	44:27	33	
6. Hvozdnice B	20	9	5	6	45:34	32	
7. Líšnice	20	9	2	9	44:28	29	
8. Vonoklasy B	20	8	3	9	38:40	27	
9. Dobřichovice B	20	4	3	13	27:58	15	
10. Jíloviště	20	3	2	15	19:58	11	
11. Všenory B	20	2	4	14	28:60	10	

Žáci - okresní soutěž - odd. B

1. Dobřichovice	16	15	0	1	105:13	45
2. Kazín	16	12	0	4	85:36	36
3. Řevnice	16	10	2	4	93:21	32
4. Lety	16	9	2	5	68:30	29
5. Klíneč	16	7	0	9	55:72	21
6. Všenory	16	6	1	9	57:39	19
7. Čisovice	16	4	1	11	31:65	13
8. Vonoklasy	16	3	1	12	24:93	10
9. Černošice	16	2	1	13	11:160	7

Blahopřejeme našim vítězným chlapcům a děkujeme všem hráčům i příznavcům. Těšíme se na shledanou při zápasech příštího soutěžního ročníku. Naše blahopřání patří také vítězným kartičkám sousedům.

Miloslav Omačka,
sekretář oddílu kopané

INZERCE

Nabídka nájmu skladových ploch:

UNIVERSÁLNÍ VÝROBNÍ DRŮŽSTVO Dobřichovice
nabízí k pronajmutí v zastřešeném uzamykatelném objektu

95 m² skladových ploch.

Prostory se nacházejí ve statku v Dobřichovicích v ul. 5. května.

Cena dohodou.

Volejte: **02/371500, fax 02/377705** ing. J. Pěkný,
UVD Dobřichovice, Veletřní 24, Praha 7, 170 00.

[29]

KUKÁTKO 2/98

ELEKTROMONTÁŽE

montáže a revize NN a VN

**Francouzská 900, 252 29 Dobříchovice
tel./fax: 991 10 45**

- dodávky, montáže a zapojení TS
- dodávky a montáže vedení VN
- dodávky a montáže vedení NN
- montáže domovních přípojek
- vnitřní elektroinstalace

V Dobříchovicích a okolí jsme byli mimo jiné i dodavateli akcí:

- trafostanice a vedení kVN u ČOV Dobříchovice - Východní zóna
- trafostanice, přeložka a svod kVN v lokalitě Nad Jezem
- veřejné osvětlení v Prostřední ulici a v ulici Na Víru v Letech

Naši činnost jsme rozšířili o

- odvoz stavebního a komunálního odpadu kontejnery AVIA
- převoz sypaných materiálů

Objednávky dopravy a kontejnerů

na výše uvedeném telefonním čísle 24 hodin denně.

Těšíme se na spolupráci s Vámi!

Vážení obchodní přátelé

Naše firma se sídlem v Černošicích, U vodárny 1450 v bývalém objektu zahradnictví zreorganizovala svou činnost v oblasti podnikání, a tím si Vám dovoluje nabídnout tyto služby.

PNEUSERVIS

tel.: 02/64 35 124, 64 35 125

NÁKLADNÍCH VOZIDEL

opravy pneumatik do 43'
lepení duší
prodej pneumatik
Pirelli, Goodyear, Michelin
Barum, Matador
protektory nákladních vozidel
prodej duší
plešhové ráfky

OSOBNÍCH VOZIDEL

Opravy pneumatik a duší,
vyvažování kol
prodej pneumatik osobních
a dodávkových:
Pirelli, Goodyear, Michelin
Sava, Barum a Matador
prodej elektronových kol
plechových ráfků a protektorů

Výkup akumulátorů, likvidace pneumatik.

Provádíme opravy průrazů pneumatik.

Při větším množství pneumatik do opravy zajistíme vlastní odvoz.

PRODEJ AUTOPŘÍSLUŠENSTVÍ

tel.: 02/64 35 124, 64 35 125

motorové, hydraulické a převodové oleje CASTROL a PARAMO
akumulátory všech velikostí VARTA - včetně servisu
olejové a vzduchové filtry osobních a nákladních vozidel
brzdové a spojkové obložení, nové i repasované fy FERODO

mazací tuky, mycí pasty na ruce, autokosmetika

drobné doplňky vozidel, stěrače, klimové a rozvodové řemeny

Co nemáme, zajistíme v krátkém dodacím termínu.

▶ Sazka a sportka do poslední chvíle systémem ON - LINE ◀

Prodej a výměna propan butanových lahví

▶ PRODEJ MOTOROVÉ NAFTY ◀

tel.: 02/64 35 124

vždy za aktuální ceny

letní a zimní nafta

SKLÁDKA a PÍSKOVNA KOSOŘ

tel.: 02/579 117 32

Provozovna, která se nachází mezi obcí Radotín - Praha 5 a Třebotovem,

nabízí za hotové i na fakturu:

skládkování INERTNÍHO MATERIÁLU:

výkopová zemina, hlšina a kamenivo, keramický odpad, beton, odpad z výroby st.
hmot, odpadní sklo, odpadní šamot

kopaný písek: maltový

Vše za velmi výhodné ceny, které lze dle množství materiálu upravit.

META Servis s.r.o.

U vodárny 1450

252 28 Černošice

Tel.: 02/64 34 376

02/64 34 393